

Sirja oli kaunis. Ainakin siihen asti, kun poikaystävä alkoi hakata häntä. Vielä heidän seurustellessa Marko oli aivan normaali nuorukainen muutama vuosi sitten. Markoa voisi kuvailla komeaksi, sillä hänellä oli pitkä värjätty musta tukka ja hämmästyttävän vihreät silmät. Hänen korvissaan killui useita rengaskorvakoruja luomassa koviksen profiilia. Marko käytti kuluneita bändi-t-paitoja ja rentojen farkkujen taskuista roikkuin metalliketjuja. Raskaat armeijakengät lisäsi hänen uhkaavuutta. Sirja oli hentoinen ja hauras sekä sillä lailla kaunis, että hänet nähdessään ihmisillä syttyi halu suojella häntä. Sirjalla oli tuuhea oljenvärinen puoliselkään ulottuva tukka, silmien väri kuin kevyttä aamu-usvaa, kasvot ihmeen kalpeat ja huulet silti kadehdittavan pulleat. Hänen hauras ulkonäkönsä ihmetytti ihmisiä. Ihan kuin Sirja olisi toisesta maailmasta. Moni ei ymmärrä mitä hän näki niin epäilyttävässä Markossa. Vain Sirja tiesi sen ja talletti sen sydämeensä. Heidän muuttaessa yhteen Sirja alkuun käy töissä kuten Markokin mutta sitten lopettaa sen asioiden mennessä huonompaan suuntaan. Siispä paria vuotta myöhemmin Sirjan ollessa 24-vuotias, jokin napsahtaa Markon päässä. Heillä oli aivan tavallinen riita loppuneista kananmunista ja kohta Sirjan poskea kirveli ja tämä makasi pökertyneenä lattialla. Hän tuijotti kauhuissaan Markoa joka joka vaan hymyili oudosti ja poistui keittiöstä. Sirja nousi hitaasti ylös ja silloin alkoivat kyyneleet tulla esiin. Hän katseli itseään eteisen peilistä. Sirjan vasent poskea rumensi iso, tummanvioletti mustelma. Hän oli aivan ymmällään tapahtuneesta. Ei Marko ennen ole häntä lyönyt! Eikä se jäänyt siihen kertaan. Enää Sirja ei käy töissä kun ei pysty kulkemaan ihmisten ilmoilla niin pahoin mukiloituna, koska mmeikkivoidekaan ei peitä kaikkea mustelmia kasvoissa ja muualla näkyvissä kohdissa. Sirja alkoi tarkkailla Markoa monena päivänä tämän käyttäytymistä ja mielialoja. Koko ajan Marko muuttui vihaisemmaksi ja suorastaan hulluksi. Jo samana päivänä hän saattoi lyödä Sirjaa monta kertaa aina eri paikkaan. Järkyttyneenä Sirja käpertyi pieneksi palloksi Markon sivaltaessa jollain piiskalla Sirjan selkään. Tämä tunsu selkäänsä pitkin noruvan verta sekä kauhean tuskan. Huomaamattaan Sirja huusi ja huusi niin että Marko hermostui ja sivalsi uudelleen naista selkään. Kyyneleet valuivat vuolaina Sirjan poskillä. Sitä helvettiä kesti pari vuotta. Aina kun Sirja alkoi pakata tavaroitaan matkalaukkuunsa, Marko uhkaili häntä tekevänsä itsemurhan jos Sirja jättää hänet. Niinpä vastahakoisesti Sirja jatkoi helvetillistä elämäänsä Markon luona. Markon väkivaltaisuus alkoi muuttua rajummaksi. Kohta kuvioihin ilmestyi tupakalla ihoa polttaminen, sairas tapa viilleillä Sirjan ihoa. Hän ei pysty millään puolustautumaan, koska siitä Marko vaan olisi saanut lisää potkua turmella täysin Sirjan ulkonäköä. Lopulta Sirjan ollessa suihkussa hän katsoi itseään, kroppaansa inhoavasti. Sirjan ennen niin kauniit kasvot olivat lukuisilla mustelmilla, nenä pahoin murtunut, jokunen hammas irronnut ikenistä, selässä oli pahoja ja syviä arpia piiskan iskuista sekä koko kropassa oli kaikkialla mustelmia ja puukon viilloista tulleita arpia. Hiuksiakin Marko oli joskus repinyt niin, että niitä lähti tukkoina ja verta vuosi hieman päänahan pinnalla. Kuinka ihmeessä Sirja saattoi olla niin avuton ja typerä ettei edes yrittänyt puolustautua?! Siitä katkerana hän päättikin lähteä lopullisesti pois. Marko ilmestyi Sirjan huoneeseen synkkäilmeisenä. Sirja henkäisi syvään pakatessaan tavaroitaan laukkuihin. Hän aavisti kohta Marko suuttuisi ja uhkailisi. Niinpä tämä huusi että Sirja ei voi lähteä että tekisi muuten itsemurhan ja mukiloisi Sirjaa uudestaan. Siitä hurjistuneena tämä paukautti Markolle: -Lyö vaan ja tapa itsesi! Jos lyöt minua, minä kerron poliisille! Ja jos tapat itsesi hyvä vaan! Siitä äimistyneenä, että Sirja uskalsikin vihdoon puolustaa itseään Marko päästi hänet menemään. -Kyllä sinä tulet kuitenkin takaisin! Marko tuhahti. Niin Sirja pakeni erääseen naisten turvakotiin. Siellä päin oli hyvä kameravalvonta ja ovet pidettiin lukittuina. Se paikka oli niin syrjässä, että tuskinpa Marko tulisi paikalle rähisemään. Huokaisten helpottuneena Sirja antoi itsensä muiden samoin kärsineiden naisten

hoidettavaksi. Hän joutui käymään sairaalassa kipsaamassa kylkimurtumia ja laittamassa nenänsä oikeaan asentoon. Sirjan oli ruvettava käyttämään uusia tekohampaita. Vähitellen mustelmat alkoivat hävitä. Yhä edelleen Sirja kärsi öisistä painajaisista joissa Marko oli löytänyt hänet ja mukiloinut hänet melkein kuoliaaksi. Alna herättyään hikisenä keskellä yötä oli joku naisista lohduttamassa häntä. Sirja alkoi kaunistua mutta ne sadat pienet arvetkehossa harmitti häntä. Onneksi hän ei kuollut Markon väkivaltaisuuden takia! Sitten paria viikkoa myöhemmin Sirja kuuli jostain, että Marko teki itsemurhan. Hän ei surenut lainkaan Markon kuolemaa. Hyvä kun hänestäkin päästiin! Siitä lähtien Sirja saattoi elää elämäänsä melkein tavallisesti. Ainoastaan muistot Markon väkivallasta aika ajoin häiritsi Sirjaa. Hän ei ikinä tule luottamaan miehiin kuten ennen vaan pelkää heitä! Kestikin vuosia ennen kuin hän kykeni jättämään kurjan menneisyytensä taakseen ja keskittymään uuden miesystävänsä kanssa olemiseen. Tämä olikin täysin Markon vastakohta niin ulkonäöltään että luonteeltaan! Vielä ei ollut liian myöhäistä lapsen saantiin. Sirja kiitti Jumalaa siitä että oli selvinnyt rankasta parisuhteesta hengissä! Lopultakin tuskan kyyneleet kuivuivat kokonaan ja kyynelten koti muuttui ehyemmäksi kodiksi. Sirjan sielun syvät haavat paranivat ajan myötä mutta arvethan siitä jäi jäljelle. Kokeuksiensa myötä hän saattoi iloita siitä, että kykeni ymmärtämään muita samassa tilanteessa olleita naisia. Sirjan elämä voikin jatkua rikkaampana ja kokeneempana!

Nimimerkki: lukutoukka 91